

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/178/2021
Identifikačné číslo spisu:	1316216588
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1316216588.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C.. B. M., narodenej XX. L. XXXX, V., V. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s. r. o., Bratislava, Laurinská 3, IČO: 47 254 432, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej advokátskou kanceláriou AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., Martin, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, o vylúčenie veci z exekúcie, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7C/225/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. júla 2020 sp. zn. 9Co/38/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. mája 2019 č. k. 7C/225/2016-184 žalobu v celom rozsahu zamietol a vyslovil, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania.

1.1. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia finančných prostriedkov vo výške 35.000,- eur z exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 213/2015 u súdnej exekútorky JUDr. Lucii Adamcovej, Exekútorský úrad Bratislava. Žalobkyňa tvrdila, že u súdneho exekútora je vedená exekúcia v prospech oprávnenej Slovenskej sporiteľne a.s. proti povinnej X. M., narodenej X. Y. XXXX, bytom K. XXX. Dňa 18. februára 2015 uzatvorila žalobkyňa v pozícii predávajúcej s U. Š. v pozícii kupujúceho kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol špecifikovaný pozemok. Pri uzatváraní zmluvy bola žalobkyňa na základe udelenej plnej moci zastúpená X. M.. Na základe dohody medzi žalobkyňou a X. M. bol kupujúci povinný uhradiť dohodnutú kúpnu cenu vo výške 35.000,- eur na bankový účet X. M. č. XXXXXXXXXX/XXXX. Kupujúci kúpnu cenu riadne uhradil na tento účet. Finančné prostriedky uhradené kupujúcim bola X. M. podľa dohody so žalobkyňou povinná zaslať žalobkyni, nakoľko kúpnu zmluvou bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorej bola jediným a výlučným vlastníkom. Z dôvodu začatého exekučného konania boli finančné prostriedky získané od kupujúceho zablokovane exekútorom v celej výške. Podľa žalobkyne X. M. nikdy nevzniklo

vlastnícke právo k finančným prostriedkom vo výške 35.000,- eur, nakoľko tieto pochádzajú z predaja výlučného majetku žalobkyne.

1.2. Podľa súdu prvej inštancie skutkový stav tvrdený žalobkyňou nebol sporný, predmetom sporu bolo len právne posúdenie. Z exekučného spisu vyplynulo, že exekučné konanie bolo začaté 23. októbra 2015, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. S poukazom na § 118 Občianskeho zákonníka uviedol, že za vec sa považujú aj peniaze. Ide o vec hnutelnú, zastupiteľnú a druhovo určenú. Čo sa týka zmluvy o bežnom účte, po vložení hotovosti na bankový účet alebo po bezhotovostnom pripísaní peňažnej sumy na bankový účet, má majiteľ účtu voči banke len pohľadávku. Vzhľadom na to bola správna argumentácia žalovanej, že je potrebné odlišovať vec od pohľadávky a taktiež rozlišovať vzťah medzi X. M. a žalovanou (bankou) a vzťah medzi žalobkyňou a X. M.. V dôsledku toho žalobkyňa nemá aktívnu vecnú legitimáciu domáhať sa vylúčenia pohľadávky povinnej voči žalovanej ako banke. Žalobkyňa nie je vlastníčkou žiadnej veci ani peňažnej sumy 35.000,- eur, ktorá bola pripísaná na bankový účet povinnej X. M.. Predmetom exekúcie nebude žiadna vec patriaca žalobkyňi, ale len pohľadávka, ktorá patrí povinnej. Podľa § 55 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) [ďalej len „EP“] nie je možné vylúčiť z exekúcie výnos z predaja majetku tretích osôb, pripísaný na bankový účet.

1.3. Záverom súd dodal, že akceptovaním názoru žalobkyne by sa do postavenia oprávnených v exekúcii vniesla značná právna neistota. Navyše, hoci sa žalobkyňa domáhala ochrany, hodnoverne nevysvetlila jej vzťah s X. M., ktorá ju zastupovala pri predaji jej nehnuteľnosti. Nebolo zrejmé, prečo sa kúpna cena platila na účet povinnej, aký bol zmysel (hospodársky účel) celej tejto transakcie. Tiež nebolo zrejmé, akú pohľadávku a či vôbec nejakú má žalobkyňa voči povinnej. Z uvedených dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.4. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto jej bol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) priznaný nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej, súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 23. júla 2020 sp. zn. 9Co/38/2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vyslovil, že žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav (§ 215 ods. 1 CSP), vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

2.2. V danom prípade žalobkyňa navrhovala vylúčiť z exekúcie sumu vo výške 35.000,- eur, ako peňažné plnenie poskytnuté titulom kúpnej ceny, ktorá bola uložená na účte X. M. (matky žalobkyne), ktorý účet je vedený u žalovanej. Voči X. M. je ako povinnej vedené exekučné konanie (súdny exekútor JUDr. Lucia Adamcová, Exekútorský úrad Bratislava, EX 213/2015) na návrh oprávnenej (žalovanej). Žalobkyňa v konaní argumentovala tým, že peňažné prostriedky vo výške 35.000,- eur boli síce poukázané na bankový účet jej matky, avšak ide o výlučné vlastníctvo žalobkyne, t. j., že tieto nie sú vlastníctvom jej matky, ktorej patrí účet, na ktorý boli pripísané jej peniaze - kúpna cena za predaj nehnuteľnosti. Odvolací súd dôvodil, že účet v banke nie je pojmovou vecou. Peniaze sú tzv. zastupiteľnými vecami, pričom momentom pripísania na účet sa stávajú vlastníctvom banky, ktorá účet vedie, preto ani zostatok na účte nie je vecou patriacou tzv. majiteľovi účtu. Uvedený zostatok predstavuje len nárok osoby, pre ktorú sa účet vedie, na vyplatenie aktívneho zostatku. Exekúcií podlieha a predmetom tohto spôsobu exekúcie podľa § 94 EP je preto len tento nárok. Peňažný ústav zriaďuje účet pre jeho majiteľa spravidla na základe zmluvy o bežnom účte. Na základe zmluvy o bežnom účte je banka povinná prijať na účet peňažné vklady vykonané majiteľom účtu alebo platby uskutočnené v jeho prospech, a to bez ohľadu na to, kto je majiteľom finančných prostriedkov, ktoré sa takto na účet vkladajú. Majiteľovi účtu potom prináleží oprávnenie, aby mu boli vyplatené peňažné prostriedky z účtu, prípadne aktívny zostatok účtu. Nároky majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu predstavujú tzv. „pohľadávku z účtu v banke“, ktorú možno postihnúť výkonom rozhodnutia, pričom je irelevantné, koho boli prostriedky vložené na účet. Okamihom pripísania finančných prostriedkov na účet osoby, ktorá je v exekučnom konaní povinnou osobou, stratila žalobkyňa k týmto finančným prostriedkom akékoľvek majetkové právo, pretože hodnota týchto

prostriedkov sa stala majetkom banky; z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa nemôže na základe § 55 ods. 1 EP úspešne domáhať vylúčenia týchto prostriedkov z exekúcie. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

2.3. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalovanej ako úspešnej strane v spore priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolateľka odôvodňuje svoje dovolanie na základe skutočnosti, že otázka, vlastníckeho práva finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú na účte osoby, voči ktorej sa vedie exekúcia a ktoré zároveň patria tretej osobe, a či takéto finančné prostriedky podliehajú exekúcii, nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená. Argumentovala, že finančné prostriedky nachádzajúce sa na bankovom účte dlžníka, voči ktorému je vedené exekučné konanie, predstavujú hnutelnú vec, ktorá patrí nepochybne žalobkyni ako jej vlastníctvo. Na základe uvedeného nie je možné takéto finančné prostriedky postihnúť v rámci exekučného konania, nakoľko tieto finančné prostriedky nepatria povinnému. V zmysle základných princípov exekučného konania, kedy exekúcia môže byť vedená len na majetok povinného, tak majetok tretej osoby (finančné prostriedky žalobkyne nachádzajúce sa na bankovom účte povinného) exekúcii nepodlieha. X. M. nikdy nevzniklo vlastnícke právo k finančným prostriedkom vo výške 35.000,- eur, nakoľko tieto pochádzali z predaja výlučného majetku žalobkyne a vlastnícke právo k predmetným finančným prostriedkom patrí žalobkyni.

3.2. S poukazom na uvedené navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Taktiež navrhla odložiť právoplatnosť rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z dôvodu ochrany jej práv. V prípade, ak by dovolací súd tomuto návrhu nevyhovel, bude môcť prísť zo strany súdneho exekútora k uspokojeniu pohľadávky žalovanej.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, prípadne zamietnuť a uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedla, že ani jedna nastolená právna otázka nie je vzhľadom na skutkové a právne okolnosti veci tou, ktorá by mohla byť rozhodujúcou z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. V konaní nebolo sporné, že došlo k exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu v banke, nie k exekúcii fyzickým zexekvovaním vecí - konkrétnych finančných inštrumentov (bankoviek). Skutočnosť, že predmetom exekúcie spôsobom podľa § 94 EP nie je vec, ale pohľadávka (t. j. iná majetková hodnota), ktorú má majiteľ účtu voči banke, je opakovane konštatovaná v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Českej republiky [21Cdo/1774/1999 (R 4/2001), 35Odo/801/2002, 29Cdo/2155/2008], resp. i v slovenskej právnej teórii.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. b) CSP a tvrdí, že v danej veci rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Z dovolania vyplýva, že v prvom rade ide o otázku vlastníckeho práva finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú na účte osoby, voči ktorej sa vedie exekúcia a ktoré zároveň patria tretej osobe a na to nadväzujúcu druhú otázku, či takéto finančné prostriedky podliehajú exekúcii. Dovolací súd však zistil, že uvedené právne otázky už boli v jeho rozhodovacej praxi riešené, a preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, t. j. skúmal, či sa odvolací súd pri právnom posúdení sporu odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

10. Vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolací súd uvádza, že toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil, t. j. vysvetlil jej podstatu a uviedol súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie a zároveň sa týmto rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na definíciu pojmu „ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu“ uvedenú v rozhodnutí najvyššieho súdu zo 6. marca 2017 sp. zn. 3Cdo/6/2017, kde sa uvádza: „Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“ Podľa judikátu R 71/2018 do ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

11. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že 18. februára 2015 uzatvorila žalobkyňa ako predávajúca (zastúpená matkou X. M.) s U. Š. ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k špecifikovanému pozemku. Na základe dohody medzi žalobkyňou a X. M. kupujúci uhradil dohodnutú kúpnu cenu 35.000,- eur na bankový účet X. M.. Tieto finančné prostriedky získané z predaja nehnuteľnosti mala X. M. zaslať žalobkyni, avšak z dôvodu začatého exekučného konania voči povinnej X. M. boli dané finančné prostriedky zablokované exekútorom v celej výške. Žalobkyňa preto žiadala o vylúčenie finančných prostriedkov vo výške 35.000,- eur z exekúcie, pretože X. M. nikdy nepatrili.

12. Najvyšší súd v rozsudku z 30. novembra 2010 sp. zn. 1MCdo/2/2009 riešil situáciu, kedy sa iná žalobkyňa domáhala vylúčenia veci z exekúcie podľa § 55 ods. 1 EP. Okrem iného žiadala vylúčiť z exekúcie mzdu vo výške 40.600,- Sk, ako peňažné plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu, uloženú na spoločnom účte žalobkyne s povinným 2/ s odôvodnením, že ide o jej výlučné vlastníctvo. Najvyšší súd v tejto súvislosti uviedol, že výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky sa týka pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvy o účte voči peňažnému ústavu, teda nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet uložené. Podstatné z tohto hľadiska je jedine skutočnosť, kto je majiteľom účtu, lebo jedine on má pohľadávku z účtu v peňažnom ústave. Predmetom výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave nie je vec (a ani iný majetok), ale nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu (pohľadávku z účtu). Exekúcii pohľadávky z účtu v banke nebráni, že účet má tzv. viacerých majiteľov,

t. j. viaceré osoby. Tieto osoby majú voči sebe postavenie veriteľskej solidarity. Každá osoba sa chápe ako majiteľ účtu priamo zo zákona. To znamená, že môže disponovať s účtom ako jediný majiteľ a rovnako môže byť voči nemu vedená exekúcia. Vzťah k ostatným majiteľom účtu nie je pre exekúciu významný. Exekúciu týmto spôsobom neobmedzuje. Najvyšší súd ďalej skonštatoval, že pojmovo účet v banke vecou nie je. Peniaze sú nesporne zastupiteľnými vecami, momentom pripísania na účet sa stávajú vlastníctvom banky, ktorá účet spravuje, preto ani zostatok na účte alebo na vkladovom účte nie je vecou patriacou tzv. majiteľovi účtu. Tento zostatok predstavuje len nárok osoby, pre ktorú sa účet vedie, na vyplatenie aktívneho zostatku. Exekúcii podlieha a predmetom tohto spôsobu exekúcie podľa § 94 EP preto je len tento nárok.

13. Z uvedeného právneho záveru vychádzal najvyšší súd aj v jeho ďalšom rozhodnutí, a to konkrétne v uznesení z 27. marca 2019 sp. zn. 8Cdo/43/2018. V tomto prípade žalovaná v dovolaní namietala, že odvolací súd sa odklonil od (všeobecného) právneho záveru vysloveného v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu (1MCdo/2/2009), keď dospel k záveru, že výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky sa netýka takej pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvy o účte voči peňažnému ústavu v tom prípade, ak finančné prostriedky boli pripísané na jeho účet na základe mylnej platby tretej osoby, resp. dôsledkom omylu tejto osoby a takáto tretia osoba sa preto môže úspešne domáhať vylúčenia tejto pohľadávky z exekúcie. Najvyšší súd v danom prípade zrušil rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, keďže oba súdy sa odklonili od záveru, podľa ktorého „výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky sa týka pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvy o účte voči peňažnému ústavu, nie je rozhodujúce koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet uložené. Podstatné z tohto hľadiska je jedine skutočnosť, kto je majiteľom účtu, lebo jedine on má pohľadávku z účtu v peňažnom ústave“, a to bez toho, aby svoj odklon, vychádzajúc z konkrétnych okolností daného sporu, dôkladne odôvodnili.

14. V kontexte vyššie citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu je na mieste konštatovať, že v súdnej veci odvolací súd dospel k správne právne záveru (bod 11. odôvodnenia jeho rozsudku), že okamihom pripísania finančných prostriedkov na účet osoby, ktorá je v exekučnom konaní povinnou osobou (v tomto prípade X. M.), stratila žalobkyňa k týmto finančným prostriedkom akékoľvek majetkové právo, pretože hodnota týchto prostriedkov sa stala majetkom banky, a preto sa nemôže na základe § 55 ods. 1 EP úspešne domáhať vylúčenia týchto prostriedkov z exekúcie. Odvolací súd správne vyhodnotil, že nároky majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu predstavujú tzv. „pohľadávku z účtu v banke“, ktorú možno postihnúť výkonom rozhodnutia, pričom je irelevantné, koho boli prostriedky vložené na účet.

15. Dovolací súd z uvedených dôvodov uzatvára, že odvolací súd sa pri riešení nastolených dovolacích otázok neodchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, právne naopak, v plnom rozsahu ju rešpektoval. Dovolanie preto odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

16. Vo vzťahu k podanému návrhu na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd uvádza, že nezistil splnenie predpokladov pre prijatie takéhoto rozhodnutia (§ 444 ods. 2 CSP) a v súlade s jeho ustálenou praxou o tom nevydal samostatné uznesenie.

17. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej vznikli trovy dovolacieho konania. Dovolací súd jej preto voči žalobkyni priznal ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.